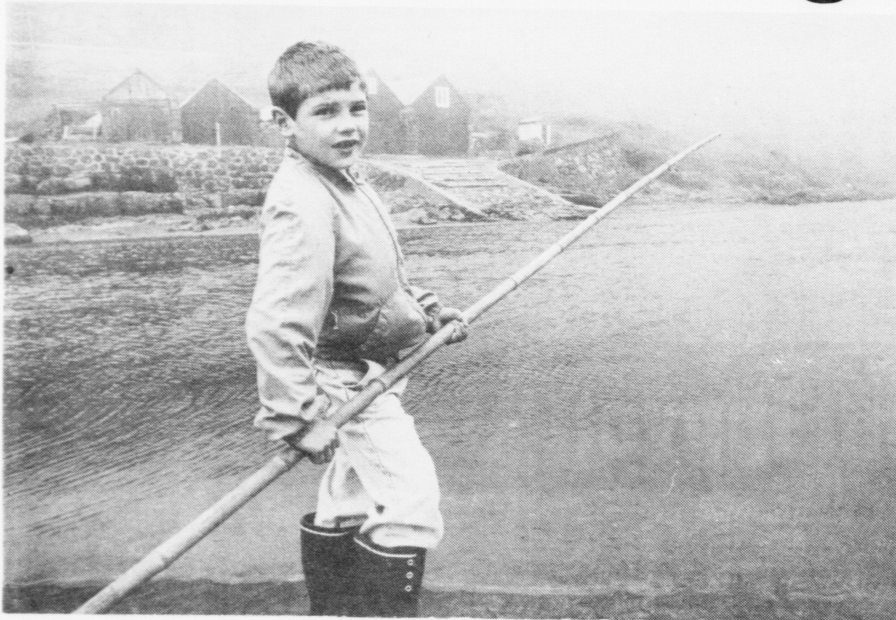

Leyningar óðir inn á Sílaveiðifelagið:

Børnini sleppa ikki á seiðaberg!

- Hvat høvdu havnarmenn sagt, komu vit suður og avbyrgdu fótbóltsvøllin, spyr uppøstur leyningur

- Børnini sleppa ikki so frægt sum at fiska við maðki niðri á sandinum, sigur leyningurin.

- Handa meinigheitin, sum eitur Sílaveiðifelagið...

Soleiðis tók havnarmaður til orðanna nú ein dagin. Síðaði til standin í Leynum: børnini sleppa ikki á seiðaberg longur. Føroya Sílaveiðifelag hevur vaktir, sum arbeiða fulla tíð við at ansa eftir, at eingin fer við tráðu oman á sandin.

Heldur ikki leynabørn sleppa ígjøgnum nálar-eygað. Tey sleppa ikki so frægt sum við maðki oman á sandin. Hetta dármar leyningum illani.

- Pengar mangla ikki í ár. Teir hava ráð lóna fólki fulla tíð at ansa eftir okkum, sigur óður leyningur fyri Sosialinum. Hann heldur hetta vera yvirformyndari.

Diktera okkum

Sílaveiðifelagið hevur keypt rættindini til økið frá bóndunum.

Leyningurin veit um konu, sum fór við smábørnum oman á sandin. Tey atlaðu sær at fiska við maðki. Men har var vakturin beinanvegin.

- Tað líkast ongum, at tað fína fólkið í Havn skal leggja okkum lag á, hvat vit skulu gera í okkara egna bygd. Høvdu vit t.d. kunnað farið suður til Havnar og avbyrgt Fótbóltsvøllin?

- Og alt hettar, bara fyri at hasir í Havn skulu sleppa at breggja sær í Sjónvápinum av øllum sílunum, teir hava fangað! Sjálvandi skal eftirlit vera

- men at fara at diktera okkum, sum hava búð her í bygdini í 40 ár! sigur leyningurin uppøstur.

Hann sigur, at soleiðis hevur verið í eini tvey - trý ár. Hann hevur frætt, at reglugerðirnar hesum viðvíkjandi verða broyttar í heyst.

- Men hvat - so verða reglurnar helst uppáttur strangari, sigur hann.

Okkurt er galið

- Vit hava búð her í bygdini so leingi, nettupp tí at vit hava havt tilgongd til náttúruna. Nú kemur abbasonurin at vitja - men ikki kann eg fara við honum oman á sandin at fiska smásil ella skrubbur! Her er okkurt dundrandi galið. Áður spældu børnini altíð niðri á sandinum, og fólk stóð friðarliga og fiskaði sjósíl. Nú sæst ikki eitt menniskja har niðri.

Leyningurin sigur, at fólk tó sleppur at vera niðri á sandinum - enn, leggur hann aftrat. Men ikki við tráðu.

- Leyningum dármar ikki støðuna. Men teir eru friðarligt fólk. Mestsum ov - tí annars hevði hetta slettis ikki gingið, sigur hann.

heri

Lesarabrøv

Tú sigur ósatt, Jóannes Dalsgaard – ein rættleiðing til rættleiðing

Bæði í Dimmalætting og Sosialinum – og ikki Dagblaðnum – rættleiðir Jóannes Dalsgaard týsdagin undirritaða sum blaðmann fyri í Dagblaðnum friggjadagin 17. juli at hava endurgivið hann fyri at siga nakað, hann ongantíð hevur sagt.

Síðani sigur Jóannes Dalsgaard, hvat tað var, hann segði. Í báðum førum sigur Jóannes ósatt. T.d. sigur hann nú, at "fakfeløg áttu tí at umhugsast at loyvt limum sínum at tikið friuttan lön í eina viku í ár og bert í ár".

Hatta nevndi tú als ikki,

Jóannes.

Fyri at ongin ivi skal vera um, hvat Dagblaðið spurdi um, og hvat Jóannes svaraði, so skal her verða endurgivið tað brotið, rættleiðingin hjá Jóannes snýr seg um:

Blaðmaðurin: Um vit taka ein annan problematik; tann sum sigur, at um starvsfólkið á landssjúkrahúsinum fór 5% niður í lön, so misti ongin starvið. Hvat heldur tú um ta loysnina?

Jóannes Dalsgaard: – Eg haldi, at um fakfelöginu góðtöku ta loysnina, so haldi eg at tað var ein gongd

leið.

Blaðmaðurin: Men dugir tú at siggja nakra orsök til, at tey ikki góðtaka tað loysnina?

Jóannes Dalsgaard: – Ja, eg skilji væl, hví tey ikki taka ta loysnina. Tí tað er ein ógilliga stór prinsipiell avgerð. Og eg giti, at orsøkin til at tey ikki ganga inn fyri tí loysnini er ein ótti fyri, at tað fer at verða eitt afturvendandi krav. Men eg haldi, at tey kundu nú verið púra trygg. Tað verður ikki eitt afturvendandi krav.

Hesi vóru orðini.

So kann gitast, hvør hevur

misskilt hvønn. Jóannes er altíð vælkominn á Dagblaðið at hoyra á diktafonini, hvat hann hevur sagt.

P.S. Brot úr endanum á samrøðuni:

Jóannes: Men nú mást tú ikki snýta meg, tú mást skriva akkurát, sum eg havi sagt.

Blaðmaðurin: Ja, ja.

Jóannes: Kann eg lita á tað?

Blaðmaðurin: Ja, heilt sikkurt.

blaðm.

Skóthúsið KAMBUR á Kambsdali

Húsinu eru væl útgjerd og vælegnað til legur og skeið við upp til 60 luttakarum.

Skúlar, barnagarðar, feløg og onnur, sum vilja leiga húsinu, kunnu venda sær til skrivstovuna, tlf. 11075.

KFUM-SKÓTARNIR Í FØROYUM

Tlf. 11075 – Hoydalsvegur 6
Postbox 1080 – 110 Tórshavn

Bergmenn

eru altíð til reiðar at spæla til veitslur og annað.

Tlf. 13961

Lýsingin sæst ongastaðni so væl sum í Sosialinum!